

Guvernul Popescu - un guvern fără viziune

Pentru început să nu discutăm ce ar fi putut face sau că ar fi putut face mult mai bine. Să nu ne referim nici la faptul că n-a calculat bine cota unică. Să vedem cum a înțeles să aplice reducerea fiscalității fără a diminua veniturile la bugetul de stat, sărăcit de marea corupție perenă și endemică. Guvernul Popescu a introdus cota (aproape) unică de impozitare în ianuarie. O jumătate de an mai târziu a declarat evaziunea fiscală infracțiune și se gîndește să scadă cu 2 procente contribuția angajatorilor în 2006. Tot la anul va generaliza cota unică. Deci așa, nu prea hotărît, nu prea convingător, fără ținte precise și mai ales fără o viziune a economiei ca sistem. Măsurile economice se iau concertat, se iau în paralele, nu se iau succesiv. Cînd se iau treptat, se iau așa pentru că trebuia atins un prag, construită o instituție, rezolvată o problemă de etapă etc, dar aceste praguri, etape, erau prevăzute de la început cu o justificare logică și economică concretă. Or, pentru ca terapia să fi avut rezultate benefice, palpabile, cu repercusiuni benefice simțite de către populație, aceste măsuri - cota unică, reducerea contribuției angajatorilor și măsurile anticorupție - trebuiau luate coroborat, legate unele de altele, simultan. Astfel, cum au fost luate și cum propune guvernul să continue cu ele, efectul lor s-a minimalizat, s-a diluat, s-a pierdut în bună parte.

Lupta împotriva corupției e, deocamdată,

mai mult o chestiune politică și electorală. Vechile structuri din justiție au zădărnicit preconizata reformă. Justiția a devenit independentă, dar pe "legea ei" și nu a devenit eficientă, și corectă, și responsabilă de deciziile luate la nivel de individ. Justiția fiind înfăptuită de persoane, simpla publicare a legii 247, ciuntite, nu putea să schimbe năravurile acestora de azi pe mâine, decît dacă se introducea fără echivoc răspunderea materială a judecătorului. Simpla reducere a cotei de impozitare nu a adus în licit economia neagră și gri! Nici frica de lege nu a schimbat comportamentul actorilor economici din zona neagră/ gri. Lege care, oricum, n-a venit dată cu beneficiul cotei unice. După o jumătate de an, ilicții considerau reducerea cotei de impozitare ca un dat ce nu trebuie pierdut prin corectitudine fiscală. S-au cîștigat 150 de mii de locuri de muncă peste vară, ceea ce e infim. Adică nici nu poți distinge dacă creșterea personalului angajat a fost un efect al cotei unice sau al unei conjuncturi sezoniere, sau cît din această creștere se datorează introducerii cotei unice. Întrucît măsurile nu s-au luat hotărît, ci ezitant, nici semnalul transmis investitorilor străini nu a fost unul care să-i încurajeze (vezi afacerea Montupet, Oriflame etc).

Nici pe acest vector de dezvoltare n-am maximalizat efectul reducerii fiscale parțial - înfăptuite totuși. Summa summarum - s-a

procedat cum nu se poate mai debil și mai prost.

Evident, dacă dorim să trecem de acest prag - reducerea fiscalității și (care, servită așa cum lingurița și cu poticneli, n-a dat rezultatele scontate), trebuie să vedem ce măsuri nu a luat guvernul pentru a valoriza reducerea a fiscalității făcute. Și de fapt nu-i de loc corect să spui că n-a luat, cînd de fapt nici nu și-a propus să ia vreo măsură adiacentă, complementară.

O parte din banii rămași la întreprinzători probabil se vor regăsi în dezvoltare. Dar banii rămași la populație prin reducerea cotei de impozitare s-au dus și se duce majoritar în consum și nu în dezvoltare. Consum care a dus la augmentarea deficitului balantei de plăți externe. Or, acest deficit uriaș frînează însănătoșirea economică reală. De măsuri adiacente prin care guvernul să ajute creșterea mărfurilor românești pentru un leu în circulație n-a auzit nimenea, nici măcar sub impuls demagogic sau electoral. Numai această potențare a producției interne poate să maximalizeze efectele pozitive ale unei reale și substanțiale reducerii a fiscalității. Aceste măsuri adiacente la care m-am referit în repetate rînduri, în conceptul "**România creatorilor**", trebuia să meargă la pachet cu reducerea fiscalității corupției, dacă guvernul ar fi avut o concepție clară de dezvoltare a țării.

Octavian CĂPĂȚÎNĂ